

Hirdetés

- ❖ Jövő vasárnap október 11-én du. 3 órakor Farkasmályban, a Magyarok Nagyasszonya szobornál hálát adunk Istennek nemzetünkért, és kérjük a Szűzanya további pártfogását. Aki teheti hozza magával az unokáját is, hogy legyen folytatása a Magyarok Nagyasszonya Farkasmályi tiszteletének.
- ❖ Október hónapban a rózsafüzér imádság a következő időpontokban van: Nagytemplom minden nap az esti szentmise előtt. Kivétel szombat, amikor du. fél 4-kor a Szent Erzsébet templomban. Gyöngyössolymoson: hétfő-péntek, du. fél 5-kor. Karácsond minden szombaton du. 5 órakor.
- ❖ Elkezdődött a plébániai hitoktatás és a felnőttek csoportfoglalkozása is. Esténként, a szentmise után a plébánián tartjuk a programokat. Kedden a felnőtteknek hittant tart Czapkó Mihály atya, Szerdán bibliaórát tart Varga Pál atya, minden második csütörtökön Katekumenátust tart Juhász Ferenc plébános atya. Azoknak, akik nem egyházi iskolába járnak, és bérmelegítésre készülnek pénteken du. 3 órakor lesz felkészítés a felsővárosi plébánián, azoknak, akik elsőáldozásra készülnek délután 4 órakor lesz felkészítés ugyan ott.
- ❖ Megalakul a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége a Szent Bertalan Plébánián. Osztie Zoltán a KÉSZ elnöke, október 20-án kedden este 6 órától szentmisét mutat be a Szent Bertalan templomban, majd utána az érdeklődők számára előadást tart a plébánia konferencia termében. Az előadásra várják az érdeklődőket. A megjelenés nem jelenti egyben a KÉSZ tagságra való jelentkezést is. A KÉSZ olyan magyarországi keresztény szervezet, amely nem politikai, alapon szerveződik és az egyház támogatásával működik. A tagság iránti elvárás minden esetben a keresztény világnézet, de nem előírt elvárás a vallásgyakorlás. Tervek szerint havonta tartanak összejöveteleket, meghívott keresztény előadókkal és közérdeklődésre számot tartó személyekkel. A KÉSZ tagságra jelentkezni, vagy a felől érdeklődni Dr. Réthyné Toldi Adriennél lehet.
- ❖ Jövő vasárnap a reggeli szentmisén a Pátzay János Katolikus Zeneiskola diákjai és tanárai kísérik zenéjükkel és énekükkel a szertartást.

Gyöngyös Felsőváros, Mátrafüred, Karácsond és Gyöngyössolymos települések egyházközségeinek kiadványa.

Megjelenik Gyöngyösön, a Szent Bertalan Főplébánián hetente (37-311-143)

Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság, felelőskiadó: Juhász Ferenc

www.szentbertalan.hu; www.facebook.com/szentbertalan

Amit Isten egybekötött...

A házasság szentségének nem igazán kedvez korunk, hiszen sokan úgy hozzá szoktak a fogyasztói társadalom által diktált tempóhoz, hogy egymást is sokszor csak terméknek tekintik. Árunak, amely megvehető és eladható, lecserélhető, vagy eldobható. Ez azonban ellene mond mindennek, amit korunk az emberi személy tiszteletéről kialakított, és vall. Nagyon fontos tehát, hogy mit gondolunk az egy éltre elkötelezett házastársi kapcsolatáról. Természetes, hogy az egyház nem változtatja meg a házasságról alkotott meggyőződését, hogy az egy férfinak és egy nőnek egy egész életre szóló szövetsége. Biztosan nem könnyű ez. Akik benne élnek egy ilyen kötelékben, azok sok nehézséget is fel tudnak sorolni, de ha igazán őszinték akarunk lenni egymáshoz, akkor azt kell látnunk, hogy semmi sem könnyű, amire azt mondjuk: egészen, teljesen, mindig. Ahogyan az egyházközségekben látom a családokat, azt is tudom, hogy bizony igen sokuknak meg kell küzdeniük nap, mint nap azzal a feladattal, amit a másik ember jelent.

A napokban látott napvilágot Ferenc pápa írása, melyben arról rendelkezik, hogy azok számára, akik nem egészen megfontoltan, vagy nem előrelátóan kötöttek házasságot és azt polgárilag már régen fel is bontották, azoknak, ha van lehetőség, mielőbb meg kell vizsgálni, hogy egyáltalán érvényes volt-e a házasságuk. Ez nem azt jelenti, hogy az egyház felbontja a házasságot, de azt igen, hogy ha nem volt érvényes, akkor azt kimondja egy bírói döntéssel. Ez a pápai dokumentum kevéssel az előtt látott napvilágot, hogy a világ minden részéről a püspök atyák összegyűltek volna Rómába, hogy egy közös, három hétig tartó tanácskozáson vitassák meg az emberi együttélés formáit, és azt, hogy ezek közül mit nevezhetünk az egyház szempontjából érvényes házasságnak. Nagy a feladat a püspökök előtt, mert a bevezetőben említett fogyasztói szemlélete korunknak nyomást gyakorol rájuk is, hogy legyenek a kérdésben egy kicsit engedékenyebbek.

Nekünk is van ez alatt a három hét alatt tennivalónk. Imádkozni azért, hogy jó meglátások és a Szent Lélektől jövő döntések szülessenek. A férfi és a nő ugyanis pótolhatatlan társai egymásnak. Ha jól egymásra találunk.

Juhász Ferenc plébános

VIII. évfolyam

30. szám

Vasárnapi Levél

2015.
október
4.

Lelkiség:

150. Üdvözlég

A legtöbb történész szerint a rózsafüzér eredete a zsoltározáshoz nyúlik vissza. A szerzetesek imáinak mindig nagyon fontos része volt a 150 zsoltár elimádkozása. A kolostorok környékén élő hívek is szerettek volna bekapcsolódni ebbe az imádságba, ezért feltételezhetően egy szerzetes azt javasolta nekik, hogy a 150 zsoltár helyett imádkozzanak el 150 Miatyánkot. A szerzetesek hetenként elimádkozták 150 zsoltárt, amiből kialakult a zsolozsma, úgy zsoltárok helyettesítésére szolgáló egyszerű imádságból kialakult a rózsafüzér. Mára ez a két hajtás két nagyon különböző ággá fejlődött, mert a modern zsolozsmában négy hét alatt imádkozzuk el a zsoltárokat és a modern rózsafüzérben már 200 Üdvözlég van. De a gyökér ugyan az: Isten dicsőítése a Szentírás segítségével. Érdemes egy pillanatra elgondolkodni, hogy a rózsafüzért mennyire átítatja a Szentírás, akár az imádságokra, akár a titkokra gondolunk. Másrészt pedig a titkokról való elmélkedés elmélyíti a Szentírás szavait. A legfontosabb a Jézussal való találkozás a Szentírás, az imádság és az elmélkedés segítségével, megkérve a Szűzanyát, hogy vezessen minket.

Ezért a 150. zsoltár hívásával imádkozzuk, októberben közösen is, a rózsafüzért: Dicsérjétek az Urat szentélyében, / dicsérjétek égi erősségében, / Dicsérjétek őt nagy tetteiért, / dicsérjétek nagysága teljességéért, / ... minden lélek dicsérje az Urat!

Varga Pál, káplán

Lisieux-i Kis Szent Teréz szülei

Október 4. és 25. között, a családról szóló püspöki szinódus idején a római Santa Maria Maggiore-bazilikában róhatják le a hívek tiszteletüket Lisieux-i Szent Teréz és szülei ereklyéi előtt. Ferenc pápa arra kérte a zarándokokat, hogy itt imádkozzanak majd a szinódus munkájának gyümölcseiért és a világ családjaiért. Kis Szent Teréz szüleit, Louis Martint és Zélie Guérint október 18-án avatja szentté Ferenc pápa a Szent Péter téren. Ők az első nem vértanú házaspár az egyház történelmében, akiket együtt emelnek az oltár dicsőségére. „Louis és Zélie életükkel megmutatták, hogy a házastársi szeretet az életszentség eszköze, két személy által együtt megtett út az életszentség felé – nyilatkozta a házaspár szentté avatási ügyének vice-posztulátora, Antonio Sangalli kármelita atya.

Teológia:

Eszkatológia (02)

Az emberek nem szívesen járnak temetésre. Miért is járnának szívesen? Főként, ha egy közeli hozzátartozótól kell fájdalmas búcsút venni. Egy Nyugat-Európában készített közvéleménykutatás alapján a lakosság egyharmada soha, kb. egynegyede ritkán, s egy másik része csak olykor-olykor gondol a halálra. Az okokra különféle magyarázatokat adhatnánk. Vajon az orvosi és ápolási tudásunk fejlődése miatt van így? Vagy azért mert a betegséget és a halált inkább csak a kórházakban és az idősek otthonában látjuk, távol a hétköznapi életből? Egy másik vizsgálat alapján az ezt folyamatosan tapasztaló orvosok és ápolók között sem sokkal másabb az átlag.

A mai ember tudatosan nem foglalkozik a halál kérdésével. Papként legtöbbször a másik oldalon vagyok, amikor látom a gyászolókat, a Jézusban hívő és őt nem vagy csupán kevésbé ismerő embereket, családokat. Látni, hogy mit is jelent egyiknek és a másiknak a gyászmise, hogy van-e kapaszkodója vagy nincs. A temetési menetben a sírok mellett járva egykor itt élt emberek mellett megyek el, akik közöttünk éltek, alkottak, szerettek, örültek, sírtak. Bennem is megfogalmazódik: egyszer én is meghalok. Egy ilyen élmény mit indíthat el az emberben? Ellenkezést? Elássuk a problémát? Vagy ridegen tudomásul vesszük? Netán komolyabban vesszük a lelki életünket, Istenhez és az emberekhez fűződő kapcsolatunkat?

Gondolatsoraim nem arra vonatkoznak, hogy mindig a halál büvkörében kellene élnünk. De az *Üdvözlég* imádság záró kérését komolyan kell vennünk. Hogyha eljön az utolsó pillanat e földi életemben, Égi Édesanyám, kérlek, akkor is állj mellettem, és te segíts oda Fiadhoz engem!

Megérne egy közvéleménykutatást, vajon az emberek mit gondolnak a *jó halál kegyelméről*? Hogy lehet egy halál jó? Ha lehet, akkor hogyan? Talán eddig jutna el a legtöbb ember. A *kegyelem* szó a végén van, de éppen ott a lényeg is. Isten kegyelme a hitünk, a hitből fakadó remény, mely nem csal meg minket és Isten szeretete (és így teljes a három isteni erény), amelytől senki sem szakíthat el bennünket. Micsoda „fegyver” van a kezünkben! És mennyire védtelen oly sok erősnek és legyőzhetetlennek tűnő embertársunk! A jó halál kegyelmének mély megfogalmazását Assisi Szent Ferenc *Naphimnusz* című imádságában, hitvallásában találjuk (Sík Sándor fordítása): „Áldjon, Uram, testvérünk, a testi halál, akitől élő ember el nem futhat. Akik halálos bűnben halnak meg, jaj azoknak, és boldogok, kik magukat megadták te szent akaratodnak. A második halál nem fog fájni azoknak.”

Czapkó Mihály, káplán